

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11Csp/34/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816206905
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7816206905.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1) X. R.É., narodená XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX I. M., 2) V. R., narodený XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX I. M., zastúpení Mgr. Ivica Štigitz, advokátka so sídlom Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 1.146,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu z a m i e t a.

II. Vzájomnú žalobu žalovaných z a m i e t a.

III. Stranám nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie n e p r i z n á v a.

IV. Žalovaným p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (ČSOB Stavebná sporiteľňa a. s., so sídlom Radlinského 10, 813 23 Bratislava, IČO: 35 799 200) sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 23.09.2016, domáha voči žalovaným zaplatenia sumy 1.146,87 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.117,35 eur od 01.08.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe uviedol, že dňa 07.07.2005 uzavrel so žalovanými Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 14264314/428392404, s cieľom poskytnúť žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 4.979,09 eur a stavebný úver vo výške 2.987,45 eur. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba mimoriadneho medziúveru vo výške 7,30 % ročne a úroková sadzba stavebného úveru vo výške 4,20 % ročne. Žalovaní sa zaviazali poukazovať mesačné vklady na účet stavebného sporenia vo výške po 39,83 eur a súčasne sa zaviazali po dobu trvania mimoriadneho medziúveru, t. j. do pridelenia cieľovej sumy, hradiť pravidelné mesačné splátky úveru vo výške po 35,35 eur. Taktiež sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 46,90 eur a to od nasledujúceho mesiaca po pridelení cieľovej sumy. Žalobca poskytol žalovaným mimoriadny medziúver v celkovej výške 4.979,09 eur. Žalovaní si však svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy neplnili včas a riadne, v dôsledku čoho určil žalobca predčasnú splatnosť úveru ku dňu 31.03.2016 a súčasne vyzval žalovaných na zaplatenie zostávajúcej dlžnej sumy vo výške 1.126,53 eur do 30.04.2016. Konštatoval, že ku dňu 31.07.2016 žalobca eviduje dlžnú sumu vo výške 1.146,87 eur, ktorú tvorí istina vo výške 1.093,76 eur, úrok vo výške 23,59 eur vyčíslený ku dňu 31.07.2016 a úrok z omeškania vo výške 29,52 eur vyčíslený ku dňu 31.07.2016.

3. Súd dňa 15.12.2016 vydal platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 265 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP), ktorý bol doručený žalovaným spolu so žalobou a prílohami dňa 21.12.2016.

4. Žalovaní doručili dňa 05.01.2017, teda včas, súdu vecne odôvodnený odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom sa vyjadrili k podanej žalobe s tým, že neuznávajú uplatňovaný nárok v celom rozsahu, považujú ho za nedôvodný a neopodstatnený a nesúhlasia s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy. Zároveň vzniesli návrh protižaloby z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia na úrok žalovaných o sumu 2.095,31 eur. Požiadali, aby súd podrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole z úradnej moci. Boli toho právneho názoru, že zmluvu treba posudzovať ako spotrebiteľskú. Konštatovali, že z neplatného právneho úkonu neplynú platné právne účinky.

5. Právny predchodca žalobcu sa k odporu žalovaných proti platobnému rozkazu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 07.02.2017, v ktorom okrem iného uviedol, že žalovaní nezaujímajú žiadne právne relevantné stanovisko ku skutočnostiam uvedeným v žalobe, ani nepopierajú, že poskytnutý úver čerpali. Žalovaní vo svojom podaní neuvádzajú žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorou mali byť porušené ich práva. Obmedzujú sa pritom iba na citovanie všeobecných ustanovení na ochranu spotrebiteľa bez akéhokoľvek skutkového prepojenia na prebiehajúci spor, ani neoznačujú akékoľvek skutočnosti, či dôkazy na podporu svojich tvrdení. Z podania žalovaných pritom nemožno vyvodit' akékoľvek skutkové tvrdenia a rovnako absentuje označenie listinných dôkazov, hoci na uvedené boli žalovaní v zmysle vyššie citovaného ustanovenia povinní. Poukázal tiež na to, že podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy: „Zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.“ Zmluva o úvere je upravená v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, sa zmluva o úvere spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov konania, pretože sa jedná o tzv. absolútny obchod. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice 2Cob/59/2016 zo dňa 27.05.2016, v zmysle ktorého sa v prípade vylúčenia zákona č. 258/2001 Z. z. spravuje uvedený úver podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

6. Vzhľadom na včas podaný odpor žalovanými s vecným odôvodnením, súd uznesením č. k. 11Csp/34/2016-62 zo dňa 15.02.2017 platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 3 CSP, zrušil.

7. Žalovaní sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrili vo svojom podaní, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 13.03.2017, v ktorom okrem iného konštatovali, že predmetná zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonmi a v rozpore s Ústavou SR a úniijným právom. Na podporu svojich tvrdení priložili oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR, v ktorom posúdilo zmluvu o spotrebiteľskom úvere právneho predchodcu žalobcu a vyhodnotila neprijateľné podmienky v zmluve. Dali do pozornosti súdu, že žalobca sa snaží súdu na viacerých miestach podsúvať účelový zužujúci výklad ustanovení právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa v spojení s posúdením zmluvy. Pri všetkých zmluvných podmienkach súčasne požiadali, aby súd sporné zmluvné podmienky vykladal spôsobom, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Konštatovali, že spotrebiteľská zmluva upravená Obchodným zákonníkom je v rozpore so zákonom. Podľa ich názoru ustanovenia zmluvy obsahujú viaceré neprijateľné podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Poukázali na:

a/ zmenu, ktorú použil predchodca žalobcu na škodu spotrebiteľa v rozpore s § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa,

b/ poplatky - poplatok za spracovanie a schválenie úverového prípadu a poplatok za správu vkladového účtu, nakoľko ide podľa ich názoru o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len záujmu dodávateľa a spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa,

c/ právo veriteľa na okamžité splatenie poskytnutého úveru, ktoré je podľa žalovaných neprimerane vysokou sankciou spojenou s nesplnením akýchkoľvek záväzkov dlžníka vyplývajúcich mu zo zmluvy (čl. VII bod 2 písm. g) úverových podmienok), ktoré spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa,

d/ dohoda o zrážkach zo mzdy.

Poukázali tiež na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a

osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Konštatovali, že vzhľadom na uvedené skutočnosti právny predchodca žalobcu vystavil žalovaných ako spotrebiteľov hrubo nemorálnym a zneužívajúcim zmluvným podmienkam, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Samotná zmluva o úvere už len v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok, svojím obsahom ako aj účelom odporuje zákonu a ako celok sa prieči dobrým mravom. Záverom konštatovali, že bude preto povinnosťou súdu v tomto konaní dôsledne aplikovať ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. v predmetnej veci v spojení s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 298 ods. 1 a 2 CSP a po dôslednom oboznámení sa so zmluvami uzavretými medzi účastníkmi vo veci rozhodnúť.

8. Právny predchodca žalobcu sa vyjadril ďalším podaním doručeným súdu dňa 18.04.2017 (č. I. 75), v ktorom okrem iného opätovne poukázal na to, že žalovaní neuvádzajú žiadne relevantné stanovisko týkajúce sa vlastného vzťahu medzi nimi a právnym predchodcom žalobcu. Žalovaní v žiadnom zo svojich doterajších podaní neopísali jedinú skutkovú okolnosť týkajúcu sa vlastného vzťahu medzi žalobcom a žalovanými, keď len upozorňujú na skúmanie údajných neprijateľných podmienok. Žalobca predloženými výpismi z úverového účtu jednoznačne preukázal, že žalovaní poskytnutý úver čerpali. Zastával názor, že ak žalovaní popierajú uvedenú skutočnosť, sú povinní označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, čo sa do dnešného dňa nestalo. Poukázal na to, že zmluva o úvere je upravená v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, sa zmluva o úvere spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov konania, pretože sa jedná o tzv. absolútny obchod. Ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, berie na zreteľ situácie, kedy sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravuje právny vzťah ustanoveniami Obchodného zákonníka. Legislatíva o spotrebiteľských úveroch nevyklučuje aplikáciu Obchodného zákonníka ako celku, len ustanovuje odklony od tohto zákona v určitých presne stanovených situáciách. Priamo z dikcie zákona o spotrebiteľských úveroch podľa jeho názoru vyplýva, že tento sa nepoužije na uzatvorenú úverovú zmluvu. Aplikácia spotrebiteľského práva v situácii, keď je to priamo zákonom vylúčené, by spôsobovala praktickú nepoužiteľnosť ustanovenia o tzv. absolútnych obchodoch. Mal za to, že výklad spôsobujúci obsolentnosť právnej normy je pochybný a nie je ho možné spoľahlivo odôvodniť. Zdôraznil, že cieľom úverovej zmluvy bolo poskytnúť zo strany žalobcu mimoriadny medziúver a to až do pridelenia celkovej sumy, za účelom uspokojenia bytových potrieb žalovaných. Účelom medziúveru je preklopenie obdobia od začatia sporenia do nasporenia minimálnej čiastky potrebnej na pridelenie stavebného úveru. Uviedol, že bolo výlučne na rozhodnutí žalovaných, či a kedy sa rozhodnú pre medziúver. Dal do osobitnej pozornosti, že v prípade, že by žalovaní nepristúpili k akceptácii medziúveru, nemalo by to žiaden vplyv na ich stavebné sporenie a následné poskytnutie stavebného úveru. Je preto podľa jeho názoru zrejmé, že žalovaní prejavili vôľu zriadiť stavebné sporenie a tiež prejavili vôľu „urýchliť“ obdobie vyžadované príslušnými právnymi predpismi na poskytnutie stavebného úveru. Vo vzťahu k vyjadreniu Ministerstva spravodlivosti SR zastával názor, že len súd môže posúdiť právny titul, na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok. Akékoľvek preberanie záverov zo strany ministerstva preto možno označiť za porušenie práva na spravodlivý a najmä nezávislý proces, ktorý je žalobcovi garantovaný ústavou. Nad rámec vyššie uvedeného mal za to, že opätovne absentuje akékoľvek konkretizovanie na záväzkový vzťah medzi subjektmi práva a akýkoľvek neoprávnený prospech pre žalobcu ako veriteľa. Žalovaní ďalej žiadajú vydanie bezdôvodného obohatenia. Zdôraznil, že žalovaní majú v celej tejto časti aktívnu legitímáciu a sú povinní uniesť v tejto časti dôkazné bremeno, pričom samo neunesenie tohto bremena má za následok zamietnutie ich návrhu na zaplatenie peňažnej sumy. Žalovaní žiadnym spôsobom nešpecifikujú na základe akých okolností žiadajú sumu 2.095,31 eur, t. j. ich vyjadreniu absentuje akákoľvek kvalifikácia i kvantifikácia nároku. Vzhľadom na uvedené, považuje takto vznesený nárok za absolútne nepreskúmateľný a žiadal, aby súd uvedený návrh žalovaných v celom rozsahu zamietol.

9. Žalovaní sa ďalším podaním doručeným súdu dňa 25.05.2017 vyjadrili, že platili sumu 1400,- Sk na účet mimoriadneho medziúveru a sumu 1200,- Sk na stavebné sporenie, pričom úhrady boli spolu okolo 4100,- eur. Výpisy z účtu podľa ich názoru preukazujú nárok, pre ktorý žiadajú bezdôvodné obohatenie vo výške 2.095,31 eur. Konštatovali, že majú v tomto konaní postavenie spotrebiteľa, na ktorého dopadá v celom rozsahu spotrebiteľská ochrana podľa Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Poukázali na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. Žiadali, aby súd zaviazal žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.095,31 eur a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

10. Právny predchodca žalobcu sa ďalším podaním doručeným súdu dňa 03.07.2017 vyjadril, že žalovaní vo svojom podaní odkazujú na úhrady, ktoré realizovali na stavebné sporenie. Dal do pozornosti, že stavebné sporenie predstavuje samostatný produkt, ktorý nie je nerozlučne naviazaný na poskytnutý úver. Nepoprel vklady realizované na stavebné sporenie, avšak mal za to, že tieto nemajú žiaden relevantný súvis s dlhom vzniknutým zo stavebného úveru. Žalovaní sa vo svojich podaniach obmedzujú na citovanie zákonných a podzákonných predpisov bez súvisu s prebiehajúcim konaním. Námietky prezentované žalovanými sú podľa jeho názoru absolútne neurčité, pričom uvedené ide plne na ťarchu žalovaných a súčasne podľa jeho názoru nemožno prisvedčiť procesnej obrane, ktorá absolútne prenáša povinnosť skutkových tvrdení na konajúci súd. Mal za to, že nárok žalobcu je nesporný, preukázaný listinnými dôkazmi a požiadal súd, aby žalobe vyhovel v celom rozsahu.

11. Súd nariadené pojednávanie dňa 09.08.2017 vykonal v prítomnosti právneho zástupcu predchodcu žalobcu, žalovaného 1) a právneho zástupcu žalovaných. Žalovaný 1) na pojednávaní uviedol, že predmetný úver si spoločne so žalovaným 2) zobrali v roku 2005 v celkovej výške 150 000,- Sk, kde doba splácania poskytnutého úveru mala byť 6 rokov, teraz sa už doba splácania predĺžila na dobu 10 rokov. Zo strany predchodcu žalobcu im z výpisov nebolo zrejmé na základe čoho došlo k predĺženiu tejto lehoty splatnosti poskytnutého úveru, preto úver prestali splácať. Právny zástupca žalovaných poukázal na tú skutočnosť, že z podanej žaloby nebolo zrejmé na základe akých skutočností došlo k výpočtu dlžnej sumy vo výške 1.146,87 eur a akým spôsobom žalobca dospel k tejto výslednej sume, keďže podľa vyjadrenia žalovaných títo platili splátky pravidelne s maximálnym omeškaním 1 až 2 dni. Nenamieta neplatnosť zmluvy o stavebnom úvere a zmluvy o mimoriadnom medziúvere, avšak má za to, že neprijateľné zmluvné podmienky môžu mať vplyv na výšku dlžnej sumy, preto má za to, že je potrebné, aby žalobca predložil presný rozpis splátok žalovaných a to v tom, akým spôsobom došlo k zápočtu jednotlivých úhrad na istinu, úroky, zmluvné pokuty a upomienky. Nakoľko z výpisu od januára 2016 do októbra 2015 bolo na upomienkach zaplatené celkovo 80,- eur a v prípade, že táto zmluvná podmienka by bola neprijateľná, týchto 80,- eur by malo byť započítané na istinu. Podľa vyjadrenia žalovaných celková výška stavebného úveru a mimoriadneho medziúveru bola 4.879,50 eur a žalovaní zaplatili sumu 6.879,50 eur. Právny zástupca predchodcu žalobcu poukázal na tú skutočnosť, že na adresu žalovaných bola riadne doručená zaslaná výzva na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá bola aj žalovanými prevzatá. Následne s odstupom jedného mesiaca bolo doručené okamžité zosplatenie dlhu a pred podaním žaloby na súd bola žalovaným zaslaná predžalobná výzva. Čo sa týka neprijateľných zmluvných podmienok v danom prípade uvádza, že ak aj zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, v danom prípade sú irelevantné, nakoľko si z nich žalobca neuplatňuje žiadne plnenie a nemajú vplyv na uplatnenú výšku pohľadávky.

12. Súd nariadené pojednávanie dňa 17.01.2018 vykonal v prítomnosti právneho zástupcu právneho predchodcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaných. Z vyjadrení právneho zástupcu žalovaných na pojednávaní vyplýva, že nárok, ktorý bol uplatnený predchodcom žalobcu, považoval právny zástupca žalovaných za nesprávne uplatnený a neurčitý, nakoľko viaceré položky, ktoré sú súčasťou tohto návrhu nemali byť účtované. V zmluve, resp. výpise s koncovým trojčísľím - 317, ku dňu koncu r. 2005 boli účtované dve položky a to správa účtu v zmysle čl. 8 bod 4. a úrok z omeškania. Podľa čl. 8 zmluvy bod 4 a čl. 4 bod 2.2 zmluvy, mali byť tieto položky zahrnuté do jednotlivých splátok. Z tohto dôvodu má za to, že úrok bol takýmto spôsobom účtovaný dvakrát a preto považuje konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň považuje za neprijateľné zmluvné podmienky uvedenie poistného vo výške 85,- Sk mesačne, keďže toto samotné poistenie nebolo dojednané individuálne a bolo uzavreté len v prospech žalobcu. Zároveň namieta výšku samotného stavebného úveru, nakoľko z predložených listín je zrejmé, že reálne bolo poskytnutých 2.744,- eur, nie tak ako je uvedené v zmluve 2.987,45 eur. Zároveň poukazuje na zmluvu s koncovým trojčísľím - 404, kde dochádza k rozporu vo výpočte poistného podľa čl. 4 bod 3.3 zmluvy a výška je uvedená v sume 113,- Sk, následne však bola účtovaná položka vo výške 3,40 eur. Preto uvádza, že suma, ktorú si predchodca žalobcu uplatňuje je vypočítaná v nesprávnej výške a preto samotný žalobný návrh považuje za neurčitý a nejasný. Rovnako tak spochybňuje výšku uplatneného úroku, keďže má za to, že tento je možné priznať len do zosplatenia a to do 04.04.2016, nie do 31.07.2016, tak ako si to uplatňuje predchodca žalobcu. Pokiaľ by súd mal za to, že ide o absolútny obchod a použil by ustanovenia Obchodného zákonníka, odkazuje na ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl., kde i napriek absolútnemu obchodu má súd skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Účtované položky boli účtované duplicitne, preto takéto účtovanie má vplyv na uplatnenú výšku pohľadávky. Z vyjadrenia právneho zástupcu právneho predchodcu žalobcu vyplýva, že

všetky námietky, ktoré sú smerované zo strany žalovaných sa týkajú ochrany spotrebiteľa a poukazuje na § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., kde je uvedené, že poskytnutý úver bol použitý na riešenie bytovej otázky a preto tieto úverové zmluvy, resp. zmluva o sporiacom úvere a medziúvere nespadá pod zákon o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uvádza, že všetky splátky boli riadne vyčíslené a preukázané predloženými výpismi z účtu. Uznáva, že žalovaní mohli zaplatiť vyššiu sumu, avšak je to z dôvodu, že dochádzalo k porušeniu platobnej disciplíny zo strany žalovaných a navyšovaním sankčného úroku. Zároveň uvádza, že v čl. 8 úverovej zmluvy sú uvedené poplatky v bode 1, kde za spracovanie úveru má klient uhradiť sumu 3.000,- Sk, v bode 3 je uvedená správa vkladového účtu vo výške 2.400,- Sk a v bode 5 sú uvedené náklady, ktoré sú odlišné od bodu 1 a bodu 3. Mal preto za preukázané akým spôsobom vykonal zaúčtovanie jednotlivých položiek. Opätovne uviedol, že sa nejedná o spotrebiteľský spor a preto nie je dôvod na skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok. Zároveň uviedol, že ich existencia nemá vplyv na platnosť uzavretej zmluvy, preto nie je dôvod na to, aby súd žalobný návrh zamietol.

13. Súd následne rozsudkom 11Csp/34/2016-238 zo dňa 06.04.2018 v I. výroku uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.146,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 1.117,35 eur od 01.08.2016 do zaplatenia, II. výkonom návrh vzájomnej žaloby žalovaných zamietol a III. výkonom žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. V odôvodnení poukázal na to, že mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzavretá Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 14264314/428392404 zo dňa 07.07.2005, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným mimoriadny medziúver pod číslom 14264314 vo výške 4.979,09 eur. Žalovaní sa zaviazali splácať úroky z medziúveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 35,35 eur, pri výške úrokovej sadzby 7,30 % ročne a zároveň sa zaviazali poukazovať vklady na účet stavebného sporenia vo výške po 39,83 eur mesačne. Na základe predmetnej úverovej zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovaným aj stavebný úver pod číslom 428392404 vo výške 2.987,45 eur. Žalovaní sa zaviazali splácať stavebný úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 46,90 eur, pri výške úrokovej sadzby 4,20 % ročne. Z listu žalobcu zo dňa 04.04.2016, označeného ako „Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“, vyplýva, že došlo ku zosplatneniu celého zostatku úveru z dôvodu, že žalovaní nespĺcali úver včas a riadne, pričom výška dlžnej sumy bola určená na sumu 1.126,53 eur a lehota na jej zaplatenie bola určená do 30.04.2016. Zo žaloby vyplýva, že uplatnený nárok vo výške 1.146,87 eur predstavuje istinu vo výške 1.093,76 eur, úrok z úveru ku dňu 31.07.2016 vo výške 23,59 eur, úrok z omeškania ku dňu 31.07.2016 vo výške 29,52 eur. Súd dospel k záveru, že zmluva zo dňa 07.07.2005 je síce podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, avšak právne vzťahy medzi zmluvnými stranami sa riadia Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení. Úverová zmluva ako dvojstranný právny úkon je upravená ako tzv. absolútny obchod v § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka iba v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V Občianskom zákonníku, ale ani v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, nie je zakotvená úprava základných náležitostí zmluvy o úvere. Súd zároveň preskúmal uvedenú zmluvu v súvislosti so vznesenou námietkou zo strany žalovaných o obsahu neprijateľných zmluvných podmienok. Súd po posúdení obsahu zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že úverová zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a ktoré by bolo možné z tohto dôvodu považovať za neplatné. K vznesenej námietke o dvojitém vyúčtovaní úrokov súd uvádza, že toto z predložených výpisov zrejme nie je a žalovaní ani nepreukázali ani neuviedli ako k tomuto dvojitému účtovaniu malo dôjsť a v ktorých položkách. Zároveň z vykonaného dokazovania s ohľadom na vznesenú námietku premlčania mal súd za preukázané, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 31.03.2016 v súlade s čl. IX úverových podmienok. A súčasne vyzval žalovaných na zaplatenie zostávajúcej dlžnej sumy do 30.04.2016. Žalobca doručil žalobu súdu dňa 23.09.2016. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že uplatnený nárok vo výške 1.146,87 eur je dôvodný a preto ho súd žalobcovi priznal v plnom rozsahu.

14. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali včas odvolanie žalovaní a to z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam - tým, že neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli v konaní preukázané v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle

ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalovaní s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasili a boli toho názoru, že v konaní došlo k skutkovým aj procesným pochybeniam, ktoré bližšie vo svojom odvolaní špecifikujú. Podľa názoru žalovaných súd prvého stupňa neposkytol ochranu v zmysle zásad CSP uvedenej v čl. 2 v nadväznosti na čl. 16 CSP, procesných ustanovení CSP a ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v neposlednom rade v zmysle smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalovaní rozhodnutiu súdu prvého stupňa vytkajú to, že s ich argumentami tvrdenými na pojednávaní a v písomnom vyjadrení zo dňa 14.11.2017, v ktorom presne uviedli, ktoré účtované položky namietajú a z akých dôvodov, napr. účtovanie dvojitého zmluvného úroku, neurčitosť žalobného návrhu a nárokovanej sumy, neurčitosť žaloby, z ktorej nie je zrejmé, koľko žalovaní zaplatili celkom spolu a ako právny predchodca žalobcu vypočítal dlžnú sumu a rovnako aj zmluvný úrok vyčíslený žalobcom ku dňu 31.07.2016, ak podľa tvrdenia právneho predchodcu žalobcu úver zosplatnil dňa 31.03.2016 a zmluvný úrok vyčísliť v neprospech žalovaných až ku dňu 31.07.2016, sa súd nevysporiadal. Zo žiadnym z uvedených argumentov sa prvostupňový súd podľa žalovaných v rozhodnutí nevysporiadal a z týchto dôvodov je rozhodnutie nepreskúmateľné. Zároveň sú žalovaní toho názoru, že im takým spôsobom odňal právo na spravodlivý súdny proces vzhľadom k tomu, že na tvrdené skutočnosti ako prostriedky procesnej obrany im nebolo v rozhodnutí súdu prvej inštancie náležite zodpovedané s uvedeným právnych noriem, ktorými sa súd riadil pri zaujatí svojho právneho názoru. Aj napriek tomu, že súd mal k dispozícii vyjadrenia žalovaných (zo dňa 14.11.2017), v bode č. 10 v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že citujem: „z predložených výpisov zrejmé nie je a žalovaní ani nepreukázali a neuviedli ako k tomuto dvojitému účtovaniu úrokov malo dôjsť a v ktorých položkách“. S uvedeným argumentom žalovaní nesúhlasia a toto tvrdenie súdu nevyplýva zo spisového materiálu z dôvodu, že vo vyjadrení zo dňa 14.11.2017 žalovaní presne namietali všetky položky, ktoré boli účtované v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi. Dvojité účtovanie úroku priamo vyplýva zo zmluvy, kde je stanovené v čl. IV bod 2.2. a bod 3.3., že splátku tvorí úrok a poistné v presne určenej výške (bod 2.2 zmluvy) a istina, úrok a poistné v presne stanovenej výške (bod č. 3.3. zmluvy). V porovnaní so skutočnými sumami účtovanými v neprospech žalovaných a z dôkazu predloženého žalobcom je evidentné, že okrem presne a zmluvne stanovenej výšky splátky boli účtované aj zmluvné úroky (viď vyjadrenie žalovaných zo dňa 14.11.2017). Podľa žalovaných nie je teda pravdou, že na namietané položky nepoukázali, tieto presne špecifikovali a ich nezákonnosť odôvodnili vo vyjadrení zo dňa 14.11.2017, avšak k týmto namietaným argumentom v odôvodnení rozhodnutia nedostali žiadnu odpoveď.

15. Žalovaní ďalej v odvolaní poukázali na tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu v žalobe tvrdí, že poskytol žalovaným stavebný úver vo výške 2.987,45 eur, žalovaní však sumu v uvedenej výške neprijali a ani z doposiaľ predložených dôkazov - a to ani z výpisov predložených žalobcom podľa ich názoru nevyplýva vyplatenie uvedenej sumy na účet žalovaných. Vo výpisoch je suma vo výške 2.744,- eur ako poskytnutý stavebný úver zo dňa 31.12.2009. Žalobný návrh je preto podľa ich právneho názoru neurčitý, nezrozumiteľný a nejasný a žalobca neosvedčil právny nárok žalovanej sumy a jej príslušenstva. Stavebný úver, ktorý mal byť poskytnutý žalovaným v zmysle Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 14264314/428392404 zo dňa 12.07.2015, podľa čl. II bod 2.2. mal byť výsledkom zúčtovania nasporenej sumy z účtu stavebného úveru (č. XXXXXXXXX) s dlžnou sumou na účte mimoriadneho medziúveru č. 14264314. Žalovaní namietali celý proces pridelenia cieľovej sumy (podmienka uplynutia minimálnej doby sporenia 49 mesiacov pre pridelenie cieľovej sumy), ktorý nebol vykonaný v zmysle uzavretej zmluvy. Z uvedených dôvodov mali za to, že zmluva je neplatná pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Žalovaní zároveň namietali zákonnosť a správnosť účtovaných položiek na účte mimoriadneho medziúveru č. XXXXXXXXX a aj každoročný zostatok a následne dlžnú sumu na konci roka 2009, od ktorej sa mala pri zúčtovaní nasporená suma z účtu stavebného úveru č. XXXXXXXXX odpočítať. Následne nemôže byť žalobou nároková suma vypočítaná správne. Právny predchodca žalobcu svoje tvrdenia v žalobe podľa žalovaných dostatočne nepreukázal, žalovaní žiadali dôkaz - rozpis platieb na istinu, úroky, a poplatky, prípadne poistné pre stavebný úver, ktorý žalovaným poskytla v roku 2009 a zároveň právny predchodca žalobcu neuviedol ako presne vypočítal dlžnú sumu a ako k jej výpočtu dospel. Vzhľadom na to, že žalobca si okrem istiny žalobou nárokuje aj na úroky z omeškania je podľa názoru žalovaných dôležité, aby tento svoj nárok aj právne odôvodnil. Z rozpisu povinných platieb rozdelených na istinu, úrok a iné poplatky je možné určiť, v akej výške mesačnej splátky boli povinní žalovaní plniť, koľko a kedy zaplatili a zároveň len z tohto dôkazu je možné určiť kedy a s akou sumou sa dostali žalovaní do omeškania. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na výšku splátky, ktorá je uvedená v zmluve, ktorá je predmetom sporu, tak v čl. IV bod 3 zmluvy, uvedené splátky sú v inej výške

ako tie, ktoré právny predchodca žalobcu žalovaným reálne účtoval (splátka účtovaná vo výške 38,96 eur = 1173,- Sk a tiež poistné účtované vo výške 3,40 eur = 102,42 Sk v porovnaní s výškou v zmluve).

16. Žalovaní v konaní tiež namietali položky, ku ktorým súd prvej inštancie v rozhodnutí nezaujal právne stanovisko: právny nárok a zákonnosť týchto položiek účtovaných žalobcom vychádzajúc z dôkazu - výpisov úhrad za roky 2005 až 2009 k účtu č. XXXXXXXXXX a k účtu č. XXXXXXXXXX a to poplatok za uzavretie zmluvy č. 428392404 vo výške 2250,- Sk zo dňa 29.06.2005 a poplatok za uzavretie zmluvy č. 14264314 vo výške 3000,- Sk zo dňa 15.07.2005. Uvedené účtované poplatky sú v zmysle § 52 nasl. Občianskeho zákonníka, podľa žalovaných neprijateľné zmluvné podmienky ako finančné záväzky spotrebiteľa (žalovaní) za plnenia, ktoré im po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia len záujmom dodávateľa a zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa a to konkrétne čl. VIII bod 1 a čl. I bod 2. (poplatok za správu vkladového účtu je podmienkou poskytnutia medziúveru) a sú neplatné. Ďalej poukázali na poplatky za správu účtu a to za roky od 2005 do 2009 vo výške 400,- Sk, len príkladom zo dňa 31.12.2005 a inak všetky poplatky za správu účtu, ktoré sa vo výpisoch nachádzajú počas doby splácania. Poplatok za správu účtu je podľa žalovaných neprijateľnou zmluvnou podmienkou a vychádzajúc z čl. VIII zmluvy bod. 4, podľa ktorej poplatok za správu úverového účtu je zahrnutý v úverovej splátke, právny predchodca žalobcu poplatky za správu účtu účtoval v neprospech žalovaných dvakrát v splátke a tiež aj mimo splátky. Poukázali tiež na úrok účtovaný za roky 2005 až 2009, vyplývajúci z výpisu účtu č. XXXXXXXXXX príkladom suma vo výške 10691,58 Sk, účtovaná dňa 31.12.2006 a rovnako všetky položky účtované titulom zmluvného úroku počas doby splácania. Úrok účtovaný za roky 2005 až 2009 je podľa ich názoru v rozpore so zákonom a so samotnou zmluvou, s poukazom na čl. IV bod 2.2. zmluvy, podľa ktorej úverovú splátku tvorí a) splátka úrokov z mimoriadneho medziúveru vo výške 980,- Sk a b) splátka poistného vo výške 85,- Sk a v bode 3.3. zmluvy, kde je úrok pevne stanovenou sumou a súčasťou splátky. V zmysle uvedeného žalobca nemal právny dôvod účtovať úrok vo výške 10691,- Sk, napr. za rok 2006 (a tiež tak za ostatné roky), ak zo zmluvy vyplýva, že tento úrok bol už súčasťou splátky, ktorú žalovaní platili vo výške 1065,- Sk. Zároveň táto suma titulom úrokov (za rok 2006) nezodpovedá sume úroku vypočítaného v zmysle účastníkmi uzavretej zmluvy a rovnako tak sumy titulom úrokov za roky 2005 až 2009. Podľa názoru žalovaných v prejednávanej veci išlo o dvojité účtovanie úrokov v neprospech žalovaných, čo je minimálne v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so samotnou zmluvou. Taktiež namietali sumu vo výške 85,- Sk titulom poistného, ktoré bola účtovaná každý mesiac a to od uzavretia zmluvy, počnúc prvou splátkou 08/2005 až do 31.12.2009 z účtu XXXXXXXXXX s poukazom na neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že bola podmienkou poskytnutia úveru a nebola individuálne vyjednaná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaní žiadali súd prvej inštancie, aby zhodnotil a posúdil zákonnosť účtovaných položiek právnym predchodcom žalobcu v neprospech žalovaných a určil, či sú alebo nie sú v súlade s platnými právnymi predpismi. V prípade účtovania týchto položiek bez zákonného dôvodu zo strany právneho predchodcu žalobcu, by sa všetky platby žalovaných účtovali v prospech zmluvného záväzku a znížili by dlžnú sumu poskytnutého medziúveru v prospech zmluvného záväzku žalovaných a táto skutočnosť výrazne mení výšku žalovanej sumy, vzhľadom na to, že táto suma bola základom pre výpočet výšky poskytnutého stavebného úveru.

17. Žalovaní v odvolaní rovnako namietali správnosť vyčíslenia poskytnutého stavebného úveru vo výške 2.744,- eur - položka zo dňa 31.12.2009 z výpisu z uvedeného dňa a všetky uvedené platby titulom mesačných splátok vo výške 42,36 eur (t.j. 1276,13 Sk), titulom poistného vo výške 3,40 eur (t.j. 102,42 Sk), ktoré boli žalovaným účtované od 01.01.2010 do poslednej platby v roku 2015. Uvedené sumy podľa žalovaných nevyplývajú zo žiadnej zmluvy, ktorú by strany sporu uzavreli. Pokiaľ ide o sumu vo výške 2.234,24 eur - z výpisu ku dňa 31.12.2009 k účtu č. XXXXXXXXXX, táto bola nasporená suma z účtu stavebného sporenia a mala byť zúčtovaná v zmysle zmluvy na účet č. XXXXXXXXXX. Právny predchodca žalobcu neodpočítal nasporenú sumu vo výške 2.234,24 eur (zostatok ku dňu 31.12.2009) od správne vypočítaného zostatku na účte o medziúvere v zmysle zmluvy čl. IV bod 2.3. a čl. II bod 2.2. Žalovaní opätovne popreli poskytnutie stavebného úveru v zmysle zmluvy vo výške 2.987,45 eur (90000,- Sk) tak, ako je to uvedené v žalobe. Okrem vyššie namietaných skutočností žalovaní dali súdu do pozornosti aj čl. IV bod 3.4. zmluvy a maximálnu dĺžku splácania stavebného úveru v dĺžke 7 rokov. V zmysle čl. IV bod 3.1. zmluvy je začiatkom splácania stavebného úveru mesiac nasledujúci po pridelení cieľovej sumy vo výške 150 000,- Sk (deň 22.09.2005 a jeho koniec pripadá na 22.09.2012) a z uvedeného dôvodu z opatrnosti žalovaní vzniesli námietku premlčania žalobného nároku. S uvedeným argumentom premlčania sa súd vo svojom rozhodnutí podľa žalovaných rovnako nezaoberal a nezaujal žiadne právne stanovisko k námietke premlčania. Žalovaní mali v splátke stavebného úveru zahrnutú istinu, úrok aj

poistné v zmysle čl. IV bod 3 a bod 3.3. zmluvy a to znamená, že splátky v stanovenej výške 1413,- Sk mali žalovaní platiť maximálne 7 rokov.

18. Žalovaní záverom v odvolaní konštatovali, že súd prvej inštancie priznal spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu v odôvodnení rozhodnutia v bode č. 7, avšak nepodrobil tento vzťah náležitej kontrole, ktoré z ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva a zároveň neuviedol, prečo tak neurobil. S uvedenými prostriedkami procesnej obrany žalovaných sa súd podľa žalovaných vo svojom rozhodnutí nezaoberal a nevyjadril sa. Podľa žalovaných súd prvej inštancie sa mal v zmysle ustanovení § 298 ods. 1 CSP v prvom rade sa vysporiadať s prostriedkom procesnej obrany žalovaných a preskúmať zmluvné podmienky a tak mohol konať aj bez návrhu žalovaných. Žalovaní navrhli, aby odvolací súd spravodlivo posúdil, či je skutočne daný odôvodnený právny základ pre žalobcom nárokovanú sumu, či bola poskytnutá dostatočná ochrana žalovaných v predmetnom spore v zmysle zásad CSP a ostatných predpisov, vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí skutkovými aj procesnými vadami. Žalovaní v zmysle vyššie uvedených skutočností navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie a nové rozhodnutie.

19. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril právny predchodca žalobcu, ktorý uviedol, že žalovaní v podanom odvolaní zotrávajú na procesnej obrane, ktorej však absentujú skutkové tvrdenia ohľadom vlastného dlhu. Žalovaní podľa jeho názoru len opakovane uvádzajú, že uzatvorená zmluva podľa ich názoru porušovala ich spotrebiteľské práva. Žalovaní však žiadnym spôsobom nekonkretizujú, v čom malo spočívať ich poškodenie zo strany právneho predchodcu žalobcu. Námietky prezentované žalovanými sú podľa jeho názoru absolútne neurčité, pričom uvedené ide plne na ťarchu žalovaných. Nemožno tiež prisvedčiť procesnej obrane, ktorá absolútne prenáša povinnosť skutkových tvrdení na konajúci súd. Mal za to, že právny predchodca žalobcu predloženými výpismi z úverového účtu jednoznačne preukázal, že žalovaní poskytnutý úver čerpali. Zastával názor, že ak žalovaní popierajú uvedenú skutočnosť, sú povinní označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, čo sa do dnešného dňa nestalo. Žalobca spoľahlivo preukázal svoj nárok čo do právneho titulu ako i výšky a to jednak skutkovými tvrdeniami a rovnako tak predloženými listinnými dôkazmi. Naopak žalovaní svoje tvrdenia, ktorými rozporovali nárok žalobcu nepodložili žiadnym relevantným dôkazom a rovnako tak neuviedli vlastné skutkové tvrdenie o výške dlhu voči žalobcovi. Nemožno podľa jeho názoru prisvedčiť tvrdeniu žalovaných, že oni nie sú povinní predniesť skutkové tvrdenia, nakoľko dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi. Žalovaní preto vlastnou pasivitou nesplnili svoju povinnosť zakotvenú v čl. 8 Civilného sporového poriadku, podľa ktorej sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Zdôraznil, že cieľom úverovej zmluvy bolo poskytnúť zo strany žalobcu mimoriadny medziúver a to až do pridelenia celkovej sumy, za účelom uspokojenia bytových potrieb žalovaných. Účelom medziúveru je preklenutie obdobia od začatia sporenia do nasporenia minimálnej čiastky potrebnej na pridelenie stavebného úveru. Stavebným sporením sa rozumie prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov alebo poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v zákone o stavebnom sporení č. 310/1992 Zb. Bolo výlučne na rozhodnutí žalovaných, či a kedy sa rozhodnú pre medziúver. Dal do osobitnej pozornosti, že v prípade, že by žalovaní nepristúpili k akceptácii medziúveru, nemalo by to žiaden vplyv na ich stavebné sporenie a následné poskytnutie stavebného úveru. Je preto podľa jeho názoru zrejmé, že žalovaní prejavili vôľu zriadiť stavebné sporenie a tiež prejavili vôľu „urýchliť“ obdobie vyžadované príslušnými právnymi predpismi na poskytnutie stavebného úveru. Žalobca opätovne poukázal na to, že podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy: „Zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.“ Žalovaní ďalej žiadali vydanie bezdôvodného obohatenia. Zdôraznil, že žalovaní majú v celej tejto časti aktívnu legitímáciu a sú povinní uniesť v tejto časti dôkazné bremeno, pričom samo neunesenie tohto bremena má za následok zamietnutie ich návrhu na zaplatenie peňažnej sumy. Žalovaní žiadnym spôsobom nešpecifikujú na základe akých okolností žiadajú sumu 2.095,31 eur, t. j. ich vyjadreniu absentuje akákoľvek kvalifikácia i kvantifikácia nároku. Vzhľadom na uvedené považoval takto vznesený nárok za absolútne nepreskúmateľný a jeho zamietnutie súdom prvého stupňa bolo podľa jeho názoru jediným možným spôsobom rozhodnutia o danom nároku. Rovnako tak dal do pozornosti, že konajúci súd v bode 10 rozsudku určil, že v súvislosti s námičkou premlčania má za preukázané, že žalobca určil predčasnú splatnosť ku dňu 31.03.2016 a žaloba bola doručená súdu v tom istom kalendárnom roku. Z napadnutého rozsudku je možné jednoznačne určiť, na základe akej skutočnosti súd námičke premlčania nevyhovet. Mal za to, že nárok žalobcu je nesporný, preukázaný listinnými dôkazmi, pričom

súd prvého stupňa dospel ku správnym skutkovým a právnym záverom a preto žiadal, aby krajský súd rozsudok prvého stupňa potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

20. Žalovaní doručili súdu dňa 02.10.2018 aj ďalšie vyjadrenie, v ktorom nesúhlasili s tvrdím protistrany, že právny režim, pod ktorý má predmetná úverová zmluva spadať sa má riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka, keď dlžníkmi v predmetnom spore sú spotrebitelia. S poukazom na uvedené považovali za nutné podotknúť, že takéto úverové vzťahy sa majú riadiť výlučne ustanoveniami Občianskeho zákonníka (*lex generalis*) a špecifickej právnej úpravy týkajúcej sa poskytovania spotrebiteľských úverov (*lex specialis*). K poukázaniu na výšku bezdôvodného obohatenia, ktorého sa žalovaní domáhajú voči žalobcovi vo výške 2.095,31 eur žalovaní uviedli, že podaným protinávrhom znejúcim na predmetné plnenie vychádzali pri vyčíslení jeho výšky z rozdielu medzi splatenou časťou úveru odrátaním od istiny, z čoho podľa ich názoru zreteľne vyplýva suma 2.095,31 eur. Podľa názoru žalovaných, predchodca žalobcu súdu nedostatočne preukázal svoj nárok z právneho titulu, čo do výšky ako aj nedostatkom predložených dôkazov. S jeho tvrdeniami o tom, že žalovaní svoje tvrdenia o výške dlhu voči žalobcovi nijako nepodložili súdu uviedli, že títo voči predchodcovi žalobcu neevidujú žiadny dlh a jeho nárok na plnenie považujú za neopodstatnený. Žalovaní nesúhlasili ani s tvrdeniami o tom, že výšku dlhu, resp. nárok na finančné plnenie, ktorému má vplývať žalobcovi majú ako dôkazné bremeno niesť oni, nakoľko nároku na navrátenie sa domáha žalobca. K uvedenému poukázali aj na fakt, že zo strany žalovaných bol podaný protinávrh na plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 2.095,31 eur, v ktorom jasne vyšpecifikovali výšku plnenia, ktorá im má byť navrátená a uviedli aj všetky dôkazy. Súd sa nevyporiadal dostatočne ani s protinávrhom, keďže po spočítaní všetkých protiprávne účtovaných súm sú práve žalovaní, ktorí majú voči predchodcovi žalobcu pohľadávku vo výške 2.095,31 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

21. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 11Co/264/2018-294 zo dňa 23.01.2020 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací v uznesení uviedol, že v prejednávanej veci rozhodnutie súdu postráda náležitosti vyžadované zákonom - súd prvej inštancie do odôvodnenia svojho rozhodnutia len mechanicky prevzal skutočnosti uvedené v žalobe, opísal aké listinné dôkazy boli do spisu založené, popísal, čo je to neprijateľná podmienka a skonštatoval, že žaloba je dôvodná a vzájomná žaloba žalovaných je nedôvodná, lebo nebola preukázaná. Z odôvodnenia rozsudku však v ďalšom vôbec nevyplývajú a nie sú zrejme úvahy súdu, na podklade akých skutočností, akých hodnotení vykonaných dôkazov, akých logických úvah, dospel súd k právnemu záveru o dôvodnosti žaloby a nedôvodnosti vzájomnej žaloby. Súd sa vôbec nezaoberal námietkami žalovaných, tieto žiadnym spôsobom nevyhodnotil a náležite sa s nimi nevysporiadal. Odôvodneniu rozsudku podľa odvolacieho súdu chýba konkrétna, zo skutkových okolností veci vychádzajúca úvaha súdu, ktorá ho viedla k určeniu povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi požadované plnenie a naopak k zamietnutiu ich vzájomnej žaloby. V odôvodnení rozsudku absentuje aj náležité právne posúdenie, keď súd prvej inštancie uviedol len, že na úverovú zmluvu sa vzťahujú všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a to § 52 a nasl. OZ a uviedol, ako je spotrebiteľský úver definovaný v § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. Navyše vo výroku o uložení povinnosti žalovaným chýba akákoľvek zmienka o lehote, v ktorej sú žalovaní povinní plniť žalobcovi. Pokiaľ súd neuložil žalovaným lehotu na plnenie, rozsudok nie je vykonateľný.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, je podľa odvolacieho súdu odvolacia námietka žalovaných, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa parametre riadneho odôvodnenia, dôvodná. Vyššie uvedený nedostatok odôvodnenia možno bezpochyby považovať za zmienenú ojedinelú situáciu (extrém) pri odôvodňovaní rozhodnutia a nie iba nespokojnosť odvolateľa s odôvodnením rozsudku a pre tento nedostatok je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľným, čo zakladá nesprávnosť postupu súdu, ktorým sa odníma strane sporu možnosť uskutočňovať jej patriace procesné práva a tým dôvodnosť žalovanými uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Odvolací súd považoval za potrebné vyjadriť tiež právny názor na spôsob prípadného posudzovania spotrebiteľsky neprijateľných zmluvných podmienok v ďalšom konaní. Účelom spotrebiteľskej ochrany je eliminovať dopady nerovnovážneho postavenia spotrebiteľa oproti dodávateľovi a nie ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami neplnenia si povinností, ktoré za spotrebiteľsky prijateľných podmienok prevzal. Preto spôsob posudzovania hmotnoprávných oprávnení a povinností spotrebiteľa, ale aj rozsah procesných ohľadov, ktorých sa spotrebiteľovi v sporovom konaní dostáva (§ 290 a nasl. CSP) má svoje limity; v žiadnom prípade neznamenajú úplné vylúčenie základných atribútov právnej istoty a v nadväzujúcich procesných podmienkach ani kontradiktórnosti konania. Procesná ochrana spotrebiteľa musí vždy nadväzovať na podstatu spotrebiteľského hmotného práva, ktorým je ochrana spotrebiteľa

pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami a závadnými výrobkami. Aj v spotrebiteľských sporoch musí rozhodnutie súdu smerovať k spravodlivému a vyváženému usporiadaniu pomerov strán tak, aby sa spotrebiteľovi v okolnostiach prípadu dostalo primeranej spotrebiteľskej ochrany za súčasného rešpektovania poctivo nadobudnutých práv dodávateľa. Z tohto pohľadu je predstava žalovaných, rovnako ako aj iných spotrebiteľov v obdobnej procesnej situácii, že právo dodávateľa tu nie je alebo je oslabené alebo pred jeho výkonom mu súd poskytne ochranu len preto, že na druhej procesnej strane je spotrebiteľ alebo preto, že v zmluve sa vyskytuje diskutabilná, možno vágna a hoc aj spotrebiteľsky objektívne neprijateľná vedľajšia podmienka, pokiaľ ostatnú časť zmluvy je možné udržať v platnosti, jednoducho neudržateľná. Odvolací súd zároveň vo vzťahu k ďalšiemu konaniu poznamenáva, že záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemôže byť vystavaný len na subjektívnom hodnotení sudcu, ale musí byť vždy preskúmateľným výsledkom vyhodnotenia rozhodujúceho spotrebiteľského kritéria, ktorým je primeraná rovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán (§ 53 ods. 1 veta prvá OZ). Nakoľko je dôvodom neprijateľnosti zmluvnej podmienky značná nerovnováha, ktorú v právnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa zakladá, záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky sa nevyhnutne bez kvalifikovaného zdôvodnenia takejto nerovnováhy nezaobíde.

23. Podaním doručeným súdu dňa 16.10.2020 právny predchodca žalobcu oznámil súdu, že pôvodný žalobca ČSOB stavebná sporiteľňa, a. s., ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 438/2020 uzavretej dňa 11.09.2020. Zároveň spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. K podaniu bolo ako príloha priložené oznámenie adresované žalovaným o postúpení pohľadávky. Na výzvu súdu zároveň právny predchodca žalobcu predložil súdu aj fotokópiu zmluvy o postúpení pohľadávky.

24. Súd uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom č. k. 11Csp/34/2016-354 zo dňa 10.11.2020 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu ČSOB stavebná sporiteľňa, a. s., vstúpil ako nový žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o. O sťažnosti žalovaných proti tomuto uzneseniu bolo rozhodnuté uznesením č. k. 11Csp/34/2016-389 zo dňa 17.03.2021, vydaným zákonným sudcom, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalovaných. Uznesenie o pripustení zmeny na strane žalobcu nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2021.

25. Na prejednanie sporu po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom súd nariadil termín pojednávania na deň 29.09.2021, ktorého sa osobne zúčastnil právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaných. Obaja právni zástupcovia poukázali na svoju doterajšiu argumentáciu vyplývajúcu z jednotlivých písomných a ústnych vyjadrení. Návrhy na doplnenie dokazovania zástupcovia sporových strán nepredložili.

26. Súd sa (po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom) zároveň opätovne oboznámil s dôkaznými listinami, ktoré sú súčasťou spisu a to so žalobou zo dňa 30.08.2016 (č. l. 1-4), zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 14264314/428392404 zo dňa 12.07.2005 (ďalej len „zmluva”) (č. l. 11-14), všeobecnými obchodnými podmienkami pre stavebné sporenie (č. l. 15-20), úverovými podmienkami pre fyzické osoby (č. l. 21), výzvou pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru (č. l. 22), doručenkou - do vlastných rúk (č. l. 23), výzvou pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru (č. l. 24), doručenkou - do vlastných rúk (č. l. 25), vyhlásením okamžitej splatnosti úveru (č. l. 26), doručenkou - do vlastných rúk (č. l. 27), totožným vyhlásením okamžitej splatnosti úveru (č. l. 28), doručenkou - do vlastných rúk (č. l. 29), výpisom z účtu stavebného úveru (č. l. 30-37), výpisom z účtu č. XXXXXXXXXX a úveru č. XXXXXXXXXX (č. l. 38-44), vyjadrením žalovaných (č. l. 53-56), vyjadrením právneho predchodcu žalobcu (č. l. 60-61), vyjadrením žalovaných (č. l. 66-72), vyjadrením právneho predchodcu žalobcu (č. l. 75-78), vyjadrením žalovaných (č. l. 81-85), výpismi z účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX (č. l. 87-88), vyjadrením žalobcu (č. l. 96-97), zápisnicou z pojednávania zo dňa 09.08.2017, špecifikáciou nároku žalobcu (č. l. 108), výpismi z účtu stavebného sporenia, výpismi z preklenovacieho úveru, medziúveru a stavebného úveru (č. l. 109-130), zápisnicou z pojednávania zo dňa 20.09.2017, výpisom z účtu - mimoriadny medziúver č. XXXXXXXXXX/XXXX (č. l. 142-155), všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie (č. l. 152-153), výpismi z účtu žalovaných pre stavebné sporenie od r. 2005 až 2009 a výpismi z účtu žalovaných - preklenovací úver za r. 2005 až 2009 (č. l. 157-183), vyjadrením žalovaných (č. l. 210-212), zápisnicou z pojednávania zo dňa 15.11.2017, zápisnicou z pojednávania zo dňa 17.01.2018, odvolaním žalovaných (č. l. 252), vyjadrením právneho predchodcu žalobcu k odvolaniu žalovaných (č. l. 274-275), ďalším vyjadrením žalovaných (č. l. 288-289), uznesením Krajského súdu

v Košiciach č. k. 11Co/264/2018-294 zo dňa 23.01.2020 ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou predmetného spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

27. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými (žalovaným 1) ako stavebným sporiteľom a dlžníkom a žalovaným 2) ako spoludlžníkom) bola uzavretá Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 14264314/428392404 zo dňa 07.07.2005 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným mimoriadny medziúver pod číslom XXXXXXXX vo výške 4.979,09 eur. Urobil tak na základe zmluvy o stavebnom sporení číslo č. 428392404 a na základe schválenia žiadosti dlžníka o schválení mimoriadneho medziúveru. Podľa článku I., bodu 2. zmluvy, podmienkou poskytnutia mimoriadneho medziúveru je uhradenie poplatku za správu vkladového účtu za celú dohodnutú minimálnu dobu sporenia vo výške (79,67 eur) 2400,- Sk bez povinnosti vloženia minimálnej nasporenej sumy na účet stavebného sporenia v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Uhradením poplatku sa rozumie pripísanie peňažných prostriedkov na účet stavebného sporenia. Podľa článku I. bodu 3. a 4. zmluvy po splnení podmienok pre pridelenie cieľovej sumy v zmysle všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie (ďalej len „VOP“) sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi stavebný úver pod číslom 428392404 vo výške 2.987,45 eur. Presná výška stavebného úveru sa mala rovnať rozdielu cieľovej a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy. K prideleniu cieľovej sumy malo dôjsť najskôr po 3 mesiacoch po splnení podmienok pre pridelenie cieľovej sumy a po uplynutí minimálnej doby sporenia dohodnutej v zmluve, ktorá je 49 mesiacov od uzatvorenia zmluvy o stavebnom sporení. Žalovaní sa zaviazali splácať úroky z medziúveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 35,35 eur, pri výške úrokovej sadzby 7,30 % ročne a zároveň sa zaviazali poukazovať vklady na účet stavebného sporenia vo výške po 39,83 eur mesačne. V zmysle zmluvy mal byť mimoriadny medziúver splatený ku dňu pridelenia cieľovej sumy zúčtovaním nasporenej sumy z účtu stavebného sporenia č. XXXXXXXX s dlžnou sumou na účte mimoriadneho medziúveru č. XXXXXXXX v súlade s článkom II. bodom 2.2 zmluvy a poskytnutým stavebným úverom v súlade s článkom I. bodom 3 zmluvy. Žalovaní sa zaviazali splácať stavebný úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 46,90 eur, pri výške úrokovej sadzby 4,20 % ročne. Z článku IV. bodu 2.2 zmluvy vyplýva, že úverovú splátku mimoriadneho medziúveru tvorí splátka úrokov z mimoriadneho medziúveru vo výške 32,53 eur a splátka poistného 2,81 eur. Z článku IV. bodu 3.3 zmluvy vyplýva, že úverovú splátku stavebného úveru tvorí splátka úrokov z mimoriadneho medziúveru vo výške 43,15 eur a splátka poistného 3,75 eur. Z článku IV. bodu 3.4 vyplýva, že maximálna dĺžka splácania stavebného úveru je 7 rokov. Podľa článku VI. bodu 1 zmluvy je súčasťou úveru poistenie pre prípad smrti a trvalej invalidity, pracovnej neschopnosti a pre prípad straty zamestnania (ďalej len „poistenie schopnosti splácať úver“).

28. Z predloženého výpisu z účtu (č. I. 30 a č. I. 38 spisu) vyplýva, že žalovanému 1) (ako stavebnému sporiteľovi) boli dňa 31.12.2009 vyplatené finančné prostriedky vo výške 2.744,- eur, v ktorej sume bol úver žalovaným 1) aj preukázateľne čerpaný.

29. Výzvou zo dňa 08.03.2016 právny predchodca žalobcu žalovaného 1) upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu, že v zmysle výziev neuhradil dlh po lehote splatnosti ku dňu 08.03.2016 vo výške 224,35 eur ako aj dlžnú mesačnú splátku úveru vo výške 42,36 eur a to v prípade, ak do uvedeného dňa dlžné splátky neuhradí.

30. Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.04.2016 žalobca žalovanému 1) oznámil, že ku dňu 31.03.2016 nastala mimoriadna splatnosť úveru a dlžná suma k uvedenému dňu predstavuje sumu 1.126,53 eur. Žalovaný 1) bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy v lehote najneskôr do 30.04.2016.

31. Zo žaloby, výpisov zo stavebného úveru z rokov 2009-2016 ako aj z vyčíslenia istiny právnym predchodcom žalobcu (č. I. 110 spisu) vyplýva, že uplatnený nárok vo výške 1.146,87 eur predstavuje istinu vo výške 1093,76 eur, úrok z úveru ku dňu 31.07.2016 vo výške 23,59 eur, úrok z omeškania ku dňu 31.07.2016 vo výške 29,52 eur.

32. Súd mal z vyššie uvedených listín nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa bodu 31 rozsudku za preukázané, že v rokoch 2009-2015 žalovaní uhradili na poskytnutý stavebný úver platby spolu vo výške 2.935,75 eur (za rok 2009 platby vo výške 20,04 eur, za rok 2010 vo výške 570,56 eur, za rok 2011 vo výške 403,72 eur, za rok 2012 vo výške 528,46 eur, za rok 2013 vo výške 466,60 eur, za rok 2014 vo výške 530,11 eur a za rok 2015 vo výške 416,26 eur). Zároveň mal súd za preukázané, že žalovaní

v rokoch 2009-2016 uhradili na účte stavebného úveru právnenému predchodcovi žalobcu sumu spolu 556,36 eur z titulu upomienok, 483,09 eur z titulu účtovaného bežného úroku, 52,- eur z titulu poplatkov za správu účtu, sumu 37,44 eur z titulu úrokov z omeškania a sumu 244,80 eur z titulu poisťného za poistenie schopnosti splácať úver.

33. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

34. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

35. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

36. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

37. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

38. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

39. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

40. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

41. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Ako vyplýva z § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

42. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

43. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

44. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

45. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

46. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

47. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

48. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

49. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

50. Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom od 10.06.2013 sa stavebnej sporiteľni zakazuje požadovať od stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom, alebo od inej fyzickej osoby - nepodnikateľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený takýto úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom, alebo inej fyzickej osoby - nepodnikateľa .

51. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

52. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

53. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

54. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

55. Aj napriek tomu, že v predmetnej veci ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka (§ 710 v spojení s § 497 Obchodného zákonníka), súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníkov - žalovaných vystupoval spotrebiteľ - fyzické osoby, ktoré neuzatvárali zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd zároveň konštatuje, že ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy je úpravou ktorá je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaných meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaných. V prípade spotrebiteľských zmlúv je súd vždy povinný prihliadnuť a posúdiť prípadnú existenciu neprijateľných podmienok, pričom neprijateľné podmienky sú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

56. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z. z.). Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Za neprijateľnú podmienku sa považuje aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňuje inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru (rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011).

57. Z vykonaného dokazovania, predložených listín a jednotlivých ústnych a písomných vyjadrení žalobcu a žalovaných vyplýva, že predmetom žaloby žalobcu v tomto konaní je suma istiny vo výške 1.146,87 eur s príslušenstvom a to titulom poskytnutého stavebného úveru č. 428392404, z ktorého boli žalovanému 1) dňa 31.12.2009 právnym predchodcom žalobcu reálne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.744,- eur, v ktorej sume bol úver žalovaným 1) aj preukázateľne čerpaný. Suma istiny, ktorej sa žalobca domáha v tomto konaní je potom súčtom poskytnutého stavebného úveru a jednotlivých poplatkov (za poisťné, upomienky, výpisy a vedenie účtu), ďalej úrokov z omeškania, riadnych úrokov za roky 2010-2015 (4.029,51 eur) a po odpočítaní zaplatených splátok žalovaných za roky 2009-2015 (2.935,75 eur), zvýšenej o sumu úroku vo výške 23,59 eur od 01.01.2016 do 31.07.2016 a o sumu úroku z omeškania vo výške 29,52 eur od 01.10.2016 do 31.07.2016. Teda celkovo 4029,51-2935,75+23,59+29,52 sa rovná sume 1.146,87 eur, teda výške istiny, ktorej sa žalobca domáha v tomto konaní aj s príslušenstvom. Predmetom právneho posúdenia súdom bola preto v rámci prvého výroku tohto rozsudku len tá časť, ktorá vyplýva zo žalobcom uplatneného rozsahu žaloby. Inými slovami súd nepodrobil prieskumu aj tie časti zmluvy, ktoré podľa súdu nemali priamy súvis s uplatneným nárokom žalobcu a ktoré vychádzali zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a zo zmluvy o stavebnom sporení, nakoľko tieto neboli predmetom podanej žaloby žalobcom, keďže žalobca (resp. ešte jeho právny predchodca) si žalobou uplatnil nárok vyplývajúci z rozdielu poskytnutého stavebného úveru, poplatkov, úrokov za roky 2009-2016 a prijatých splátok žalovaných za roky 2009-2015.

58. Na strane druhej súd sa stotožňuje s právnym názorom žalovaných ohľadne neprijateľnosti niektorých poplatkov, resp. duplicitného účtovania úrokov, ktoré žalovaný namietal v rámci svojich písomných a ústnych prednesov, pričom žalobca tieto žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil, ani tieto dostatočne nevysvetlil. Žalovaní namietali okrem iného neprijateľnosť poplatkov, ktoré im právny predchodca žalobcu automaticky zrážal z ich úverového účtu. Súd poukazuje predovšetkým na poplatky za upomienky, ktoré právny predchodca za roky 2009-2016 započítal na úverový účet žalovaných spolu vo výške 556,36 eur. Upomienky, ktoré boli účtované žalovaným mali rôznu výšku (13,24 eur, 19,88

eur, 10,- eur, 20,- eur a dokonca aj vo výške 30,- eur). Súd má za to, že uvedené upomienky majú jednoznačne sankčný charakter, pretože suma 556,36 eur zjavne presahuje administratívne náklady, ktoré právny predchodca žalobcu s upomienkou mal. Svojou podstatou tak u poplatku za upomienku nejde o paušalizáciu nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky, ale skôr o zmluvnú pokutu za omeškanie dlžníka spojené so zaslaním upomienky. Okrem toho rozhodnutie o jej výške je v konečnom dôsledku na vôli žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu), pretože len on rozhodne, či a koľko upomienok zašle. Upomienka ako taká nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je prídanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Tieto skutočnosti len podporujú už vyššie uvedené a to, že predmetný poplatok predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Súd zdôrazňuje, že súdnu ochranu nepoživajú také ustanovenia v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú jednostranne zakomponované do všeobecných obchodných podmienok alebo iných podmienok a predstavujú neprimerané finančné vyjadrenie nákladov dodávateľa za administratívne úkony, ktoré reálne nemôžu mať základ v skutočných nákladoch dodávateľa, ako je to v prípade poplatkov za vystavenie a doručenie upomienky, preto má súd za to, že takáto zmluvná podmienka je neprijateľná a teda aj absolútne neplatná, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľov (žalovaných). Žalovaní ďalej namietali poistné a to z dôvodu, že toto bolo podmienkou poskytnutia úveru a nebolo individuálne vyjednané. Súd konštatuje, že žalovaným bolo v rokoch 2009-2016 zo strany právneho predchodcu žalobcu naučťované poistné za poistenie schopnosti splácať úver vo výške spolu 244,80 eur. Ustanovenia o poistení boli súčasťou formulárovej zmluvy o úvere, pričom z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nevyplývalo, aby právny predchodca žalobcu v priebehu konania predložil dôkaz o tom, že žalovaných ako spotrebiteľov oboznámil s obsahom a podstatou tejto zmluvnej podmienky. Z takto formulovanej zmluvnej podmienky vyplýva, že nemohla byť individuálne dojednaná medzi sporovými stranami, pretože bola právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom vopred pripravená bez možnosti jej zmeny žalovanými ako spotrebiteľmi. Z uvedeného tak vyplýva, že takúto zmluvnú podmienku bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, je takáto neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Ďalším poplatkom, ktorý si právny predchodca žalobcu voči žalovaným z ich účtu o stavebnom úvere uplatnil a započítal za roky 2009-2016 bol poplatok za správu účtu v celkovej sume 52,- eur. Súd má za to, že aj poplatok za správu úverového účtu je neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a ako taký je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy neplatný. Podľa súdu ide o zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúžilo v skutočnosti záujmom dodávateľa (právneho predchodcu žalobcu). Správnosť uvedeného záveru potvrdzuje aj tá skutočnosť, že od 10.06.2013 sa podľa § 7 ods. 5 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, sa stavebnej sporiteľni zakázalo požadovať od stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom, alebo od inej fyzickej osoby - nepodnikateľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený takýto úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu. Podľa názoru súdu, aj napriek tomu, že toto ustanovenie sa stalo účinným až od 10.06.2013, nič na uvedenom nemení to, že pred týmto dátumom mal uvedený poplatok charakter neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je ako taká absolútne neplatná.

59. Súd ďalej poukazuje na žalovanými namietané duplicitné účtovanie úrokov v neprospech žalovaných, na ktoré žalobca, resp. jeho právny predchodca žiadnym spôsobom nereagoval a uvedené ani nevysvetlil. Právny predchodca žalobcu si za roky 2009-2015 uplatnil bežný úrok v sume 483,09 eur a za rok 2016 bežný úrok vo výške 23,59 eur, teda spolu 506,68 eur. Žalovaní však namietali tú skutočnosť, že vychádzajúc z čl. IV. bod 3.3 zmluvy úverovú splátku stavebného úveru vo výške 43,15 eur (1300,- Sk) tvorí splátka istiny a úrokov zo stavebného úveru. Žalovaným preto nebolo zo strany žalobcu náležite vysvetlené prečo uhradili jednak bežné úroky zo stavebného úveru zahrnuté v mesačných splátkach a taktiež bežné úroky účtované osobitne (osobitnou položkou) z úverového účtu žalovaných, zvlášť za situácie, keď žalovaní ako spotrebiteľia považujú takéto duplicitné účtovanie úrokov za rozporné s

dobrymi mravmi ako aj rozporné so zmluvou (citovaným ustanovením zmluvy). Tým, že žalobca, resp. jeho právny predchodca uvedenú neurčitost' neodstránili, resp. nevysvetlili, súd sa stotožňuje s názorom žalovaných, že ide o konanie žalobcu, ktoré je v rozpore s dobrymi mravmi a s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné, pričom uvedené plnenie vo výške spolu 506,68 eur, ktoré právny predchodca žalobcu zúčtoval z úverového účtu žalovaných za roky 2009-2016 je plnením, ktoré predchodca žalobcu prijal bez právneho dôvodu.

60. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že medzi sporovými stranami vznikol režim bezdôvodného obohatenia a teda sporové strany sú si povinné vydať všetko to, čo si na základe takto neplatných zmluvných podmienok navzájom plnili. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalovaní v rokoch 2009-2016 titulom poplatkov za upomienky uhradili žalobcovi celkovo sumu 556,36 eur, titulom poplatkov za poistenie uhradili žalobcovi celkovo sumu 244,80 eur a titulom poplatkov za správu účtu uhradili žalobcovi celkovo sumu 52,- eur a titulom duplicity bežných úrokov za poskytnutie úveru uhradili žalobcovi celkovo sumu 506,68 eur, ktorú je žalobca z titulu bezdôvodného obohatenia povinný vydať žalovaným. V zmysle uvedeného potom súd vyhodnotil tieto námietky žalovaných, ktoré sa týkajú poplatkov a úrokov za roky 2009-2016 ako dôvodné a na tieto prihliadol vo forme kompenzačnej námietky žalovaných, pričom tieto kompenzoval (započítal do nároku, ktorý si uplatňuje žalobca). Vzhľadom na to, že žalobca si žalobou uplatnil sumu vo výške 1.146,87 eur, pričom bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) z titulu neoprávnene účtovaných poplatkov a duplicitne účtovaných bežných úrokov z úverového účtu žalovaných presahuje uvedenú sumu (je vo výške 1.359,84 eur), súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

61. Pokiaľ ide o žalovanými vznesenú námietku premlčania súd konštatuje, že pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh (tak ako je tomu v tomto spore) stanovuje Občiansky zákonník v § 103, veta druhá, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Súd má za preukázané, že k premlčaniu pohľadávky v uvedenom prípade nemohlo dôjsť. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňom 31.03.2016 a teda mohol tak urobiť len pre omeškanie splátky splatnej 16.12.2015, nakoľko splatnosť splátok bola zmluvne dohodnutá vždy k 16. dňu v mesiaci. Všeobecná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie zosplatennej časti úveru v danom prípade začala plynúť tri mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky za mesiac december 2015, t. j. dňa 17.03.2016 a nakoľko k uplatneniu práva na súde dňa 23.09.2016 došlo ešte pred jej uplynutím, k premlčaniu nároku, ktorý si žalobca uplatnil pred súdom v tomto konaní, nedošlo. Pokiaľ ide o splátky splatné do zosplatenia úveru ani pri týchto podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k premlčaniu.

62. Nakoľko súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby žalobcu a túto zamietol, považoval za nadbytočne sa venovať ďalším námietkam žalovaných, ktoré by viedli k rovnakému právnemu následku (k zamietnutiu žaloby). Z uvedeného dôvodu už ďalšie námietky žalovaných z dôvodu hospodárnosti konania neposudzoval.

63. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

64. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

65. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

66. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

67. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

68. Podľa ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

69. Pokiaľ ide o vzájomnú žalobu žalovaných, ktorá bola uplatnená na súde dňa 04.01.2017, súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaní v čase jej podania neboli právne zastúpení právnym zástupcom. V tejto časti musí súd prisvedčiť argumentom žalobcu, ktorý konštatoval, že žalovaní majú v celej tejto časti aktívnu vecnú legitímáciu a sú povinní uniesť v tejto časti dôkazné bremeno, pričom samo neunesenie tohto bremena má za následok zamietnutie ich návrhu na zaplatenie peňažnej sumy. Súd konštatuje, že vzájomná žaloba žalovaných je neurčitá a nezrozumiteľná, pričom jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť sa nepodarilo odstrániť ani následne na základe ďalších písomných prednesov žalovaných (v čase keď už boli právne zastúpení právnym zástupcom) a taktiež ani ústnymi prednesmi v rámci jednotlivých pojednávaní. Súd musí prisvedčiť tvrdeniam žalobcu, že žalovaní žiadnym spôsobom nešpecifikujú na základe akých skutočností žiadajú sumu 2.095,31 eur, teda absentuje akákoľvek kvalifikácia a kvantifikácia ich žalobného nároku. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu v rámci odvolacieho konania, ktoré bolo doručené dňa 02.10.2018 žalovaní len stroho konštatovali, že podaným protinávrhom znejúcim na predmetné plnenie vychádzali pri vyčíslení jeho výšky z rozdielu medzi splatenou časťou úveru odrátaním od istiny, z čoho podľa ich názoru zreteľne vyplýva suma 2.095,31 eur.

70. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalovaní (tentokrát v rámci konania o ich vzájomnej žalobe už v procesnom postavení žalobcom) sú povinní k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvolávajú, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhujú vykonať. Jedná sa o ich dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Súd má za to, že žalovaní v časti o ich vzájomnej žalobe neunesli dôkazné bremeno, pričom ich vzájomná žaloba je neurčitá a nezrozumiteľná a ako taká nemohla byť podkladom pre priznanie nároku z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v sume, ktorej sa žalovaní domáhali.

71. Podľa názoru súdu je potrebné dôsledne odlíšiť žalobu žalobcu (o ktorej súd rozhodol prvým výrokom tohto rozsudku) a vzájomnú žalobu žalovaných, ktorú títo uplatnili až v priebehu konania (dňa 04.01.2017). Kým v prípade žaloby žalobcu si tento uplatňoval nároky vyplývajúce zo stavebného úveru, jednotlivých poplatkov a úrokov za roky 2009-2016 a vo vzťahu k týmto bola zo strany súdu aplikovaná ochrana spotrebiteľa, v prípade vzájomnej žaloby žalovaných súdu nie je zrejmé, aké nároky si žalovaní uplatňujú a v akom rozsahu. V odpore proti platobnému rozkazu si žalovaní len uplatnili vzájomnú žalobu v sume 2.095,31 eur bez akejkoľvek konkretizácie. V ďalšom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 25.05.2017 žalovaní konštatovali, že platili už pred rokom 2009 mesačné platby 39,83 eur (1200,- Sk) na stavebné sporenie a 46,47 eur (1400,- Sk) na účet mimoriadneho medziúveru, pričom úhrady boli okolo 4.100,- eur.

72. Vzhľadom na žalobcom (tentokrát v procesnom postavení žalovaného) vznesenú námietku premlčania nároku vyplývajúceho z bezdôvodného obohatenia, ktorého sa domáhajú žalovaní vzájomnou žalobou (tentokrát v procesnom postavení žalobcov) súd taktiež právne posúdil možné premlčanie uvedeného nároku. S poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Právo na bezdôvodné obohatenie sa teda premlčuje v rámci subjektívnej dvojročnej lehoty a objektívnej 3-ročnej lehoty, prípadne absolútnej objektívnej 10-ročnej lehoty, u ktorej sa však už vyžaduje úmysel bezdôvodne sa obohatiť. Vo vzťahu k plynutiu oboch premlčacích dôb súd poukazuje na tú skutočnosť, že oprávnený sa môže domáhať svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia len v rámci plynutia oboch lehôt. V prípade, ak

dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu. Pre posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný neoprávnený majetkový prospech a kto ho získal; pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o bezdôvodnom obohatení dozvedieť pri vynaložení vyššej starostlivosti prípadne aj skôr (uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoCsp/81/2020 zo dňa 30.03.2021). Premietnuté na vzájomnú žalobu žalovaných je pre nárok žalovaných pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa názoru súdu určujúci deň doručenia výzvy právneho predchodcu žalobcu (č. I. 22 a 23 súdneho spisu), t.j. 10.03.2016, kedy sa žalovaní nepochybne už museli dozvedieť o bezdôvodnom obohatení a o tom kto ho získal. Vzhľadom na to, že vzájomná žaloba žalovaných bola doručená súdu dňa 04.01.2017, je nepochybné že k uplynutiu 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby u žalovaných nedošlo. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu, súd nemá z vykonaného dokazovania preukázaný úmysel žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) bezdôvodne sa obohatiť (získať majetkový prospech od žalovaných) a to, či už účtovaním poplatkov, úrokov, prípadne inou formou. Z uvedeného dôvodu súd posudzoval, či v prípade nároku žalovaných neuplynula 3-ročná objektívna premlčacia lehota, ktorá v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, začína plynúť odo dňa kedy k bezdôvodnému obohateniu podľa tvrdenia žalovaných došlo. Vzhľadom na to, že žalovaní zasielali pravidelné platby na úverový účet stavebného úveru/účet mimoriadneho medziúveru/účet stavebného sporenia postupne, bolo potrebné odvíjať plynutie 3-ročnej objektívnej premlčacej doby pre každé takéto plnenie samostatne. Súd má však za preukázané, že všetky nároky žalovaných, ktoré boli zúčtované z účtu mimoriadneho medziúveru a účtu stavebného sporenia u žalovaných boli realizované do dňa 31.12.2009, kedy tieto účty boli s poukazom na článok I. bod 3 zmluvy (ako aj ďalších ustanovení zmluvy) zúčtované v prospech účtu stavebného úveru. Možno preto konštatovať, že všetky nároky, ktoré si žalovaní uplatnili z titulu bezdôvodného obohatenia z mimoriadneho medziúveru a účtu stavebného sporenia sú nepochybne premlčané, nakoľko tieto sú zo dňa 31.12.2009 alebo staršieho dátumu a vzhľadom na uplatnenie vzájomnej žaloby žalovaných dňa 04.01.2017 nepochybne u týchto došlo k uplynutiu objektívnej 3-ročnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o zvyšok nároku žalovaných z titulu bezdôvodného obohatenia, ktorý bol uplatnený dôvodne, tento bol zohľadnený súdom formou kompenzačnej námietky v rámci prvého výroku tohto rozsudku.

73. Z vyššie uvedených skutočností a dôvodov po vykonaní dokazovania súd vzájomnú žalobu žalovaných ako nedôvodnú zamietol.

74. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

75. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

76. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, tak, že stranám nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznal, nakoľko žalobca nebol úspešným v konaní o jeho žalobe v rámci I. výroku rozsudku (jeho žaloba bola zamietnutá) a žalovaní taktiež neboli úspešní v konaní o ich vzájomnej žalobe v rámci II. výroku rozsudku (ich vzájomná žaloba bola zamietnutá). Plne úspešným žalovaným však súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, nakoľko títo boli v rámci odvolacieho konania úspešní (na podklade ich odvolania bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený odvolacím súdom). O výške náhrady trov odvolacieho konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

77. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania úspešným žalovaným. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci

nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u žalobcu a preto nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).